

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen og det ærede Medlem Hr. Rager for deres Tilslutning til de to Lovforslag, der her foreligger.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som forskellige Talere har rejst, Spørgsmaalet om Socialdemokratiets Stilling over for den indirekte Beskatning, vil jeg henvise til, at vi i Kommissoriet for den Skattekommission, der nu er nedsat, har fremhævet, at det maa være en Opgave at undersøge Mulighederne for Ophævelse eller Nedsættelse af de Skatter og Afgifter, som i særlig Grad belaster de mindrebemidlede Forbrug. Naar vi har ønsket dette, er det netop, fordi vi mener, at der i den Lovgivning, der er i dette Øjeblik, er en for stærk indirekte Beskatning, men saaledes som hele Toldlovgivningen og Forbrugslovgivningen ligger, vilde det være ganske umuligt og ganske urimeligt paa enkelte Punkter, f. Eks. paa de Omraader, som omfattes af de midlertidige Love, som der her er Tale om, at søge at gennemføre Ændringer. Problemet maa, saadan som de finansielle Forhold er, og hvis der skal ske en Aflastning af den indirekte Beskatning, være paa andre Maader at finde Dækning for de Beløb, som derved unddrages Statskassen. Saadan som den økonomiske Situation tegner sig, er der ingen Anledning til at tro, at det vil være muligt at give Afkald paa betydelige Beløb i indirekte Beskatning, uden at der ad anden Vej tilvejebringes Udligning for disse Beløb.

Naar det er Tilfældet, maa hele dette Problem ganske naturligt løses i den store Sammenhæng, saadan som vi netop har ønsket fra Regeringens Side derved, at man har nedsat den Skattekommission, der nu arbejder med disse og de øvrige Skatteproblemer, og som netop er i Stand til at arbejde med disse almindelige Skatteforhold under eet. Det forekommer mig, at saa længe denne Kommission sidder, og naar den er midt i Arbejdet, hvad den faktisk er, vilde det være ganske urigtigt at tage enkelte Spørgsmaal frem og søge dem gennemført uafhængigt af hele det almindelige Arbejde. Det maa jeg for mit Vedkommende fraraade.

Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, beklagede sig over, at Motiverne til dette Lovforslag var saa kortfattede. Det er muligt, at jeg burde have optrykt den Redegørelse, som er givet tidligere. Jeg havde ment, at det var tilstrækkeligt at henvise dertil, da det, som det jo er blevet sagt flere Gange, er gamle Kendinge, der her er Tale om. Jeg burde maaske i Motiverne eller ved Fremsættelsen

have oplyst, at det samlede Beløb, det her drejer sig om, er, som det nu er sagt af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, 85 Mill. Kr., et Beløb, der altsaa er 10 Mill. Kr. større, end Tilfældet var, da man sidste Gang forlængede disse Love.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup hævdede, at man ikke har Brug for alle disse Penge paa Budgettet for 1937—38. Jeg maa dertil sige, at efter min Opfattelse er det saadan, naar man henholder sig til, hvad der foreligger i dette Øjeblik, at man maa regne med, at indeværende Aars Indtægter og Udgifter vil komme til at svinge omkring Balancepunktet, maaske med et lille Plus til den rigtige Side, men der vil ikke for indeværende Aar kunne blive Tale om Overskud af den Art, som man har haft i de seneste Aar — et Forhold, som jeg jo i øvrigt gjorde udførligt Rede for under Forelæggelsen af Finanslovsforslaget for 1938—39.

Hvad der gælder for indeværende Aar, vil efter min Opfattelse ogsaa gælde for det kommende Aar. Man maa regne med, at Gennemførelsen af Statens Opgaver og Afholdelsen af Statens Udgifter vil komme til at lægge Beslag paa ogsaa de Indtægter, der her er Tale om. Det er rigtigt, at selve Forbrugsafgifterne vil give et noget større Beløb, end de er budgetteret til, men naar dette Beløb trækkes ind i den almindelige Sammenhæng, vil det ikke kunne motivere, at man giver Afkald paa nogle af disse Indtægter.

Naar man specielt fra Venstres Side mener, at det skulde være muligt ikke blot at overføre Benzin-Femøren til Kommunerne, men ogsaa at give Afkald paa de Toldskatter, der flyder af Loven af 5. Oktober 1932, og som drejer sig om 10 Mill. Kr., er det naturligvis ganske urimeligt at tænke sig, at det skulde kunne være Tilfældet, at man skulde kunne unddrage Budgetterne et Beløb paa 28 Mill. Kr.

Nu ser man altsaa i Venstre fortrøstningsfuldt paa Statens Driftsregnskab. Da vi diskuterede Finanslovsforslaget her for nogen Tid siden, hævdede et af Venstres ærede Medlemmer, som særlig beskæftiger sig med de finansielle Spørgsmaal, at Finanslovsforslaget var stærkt præget af Spekulation og Konjunkturvurdering. Da mente man altsaa fra Venstres Side, at jeg ogsaa med Hensyn til de indirekte Skatter havde set for optimistisk paa Situationen. Jeg maa være af den Opfattelse, at man altid, ikke mindst hvor der er Tale om de indirekte Afgifter, hvor der er Tale om Importforhold et Aar frem i Tiden, maa gaa forsigtigt til Værks, og jeg har da ogsaa her i dette Til-